

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 29 mars 2012 *

”Miljö — Förordning (EG) nr 1013/2006 — Artikel 18.1 och 18.4 — Transport av visst avfall — Artikel 3.2 — Obligatorisk information — Avfallsproducentens identitet — Uppgift som utelämnats av mellanhandlaren — Skydd för affärshemligheter”

I mål C-1/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgericht Mainz (Tyskland) genom beslut av den 26 november 2010, som inkom till domstolen den 3 januari 2011, i målet

Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH

mot

Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM),

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna A. Prechal, K. Schiemann (referent), L. Bay Larsen och C. Toader,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 26 oktober 2011,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH, genom A. Oexle, Rechtsanwalt,
- Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM), genom C. v. der Lüche, Rechtsanwalt,
- Belgiens regering, genom M. Jacobs och T. Materne, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

— Österrikes regering, genom C. Pesendorfer, i egenskap av ombud,
— Portugals regering, genom L. Fernandes och M. João Lois, båda i egenskap av ombud,
— Europeiska kommissionen, genom G. Wilms och A. Marghelis, båda i egenskap av ombud,
och efter att den 8 december 2011 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 308/2009 av den 15 april 2009 (EUT L 97, s. 8, nedan kallad förordning nr 1013/2006).
- 2 Begäran har framställts i mål mellan Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH (nedan kallat Interseroh), ett bolag som har specialiserat sig på handel med stål- och metallskrot, och Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM) (nedan kallat SAM), som av Rheinland-Pfalz har getts i uppdrag att bland annat övervaka särskilda avfallsflöden i denna delstat. Målet rör de uppgifter som bör finnas med i det dokument som återfinns i bilaga VII till förordning nr 1013/2006 (nedan kallat transportdokumentet).

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätten

- 3 I skäl 7 i förordning nr 1013/2006 erinras om vikten av att organisera och reglera övervakningen och kontrollen av avfallstransporter på ett sätt som tar hänsyn till behovet av att bevara, skydda och förbättra miljö kvaliteten och människors hälsa och som främjar en enhetligare tillämpning av förordningen inom hela Europeiska unionen.
- 4 Enligt skäl 15 i förordning nr 1013/2006 är det för sådana transporter av avfall som anges i bilaga III, III A eller III B och som är avsett för återvinningsförfarande lämpligt att garantera en miniminivå av övervakning och kontroll genom att kräva att transporterarna åtföljs av viss information.
- 5 Enligt artikel 1.1 i förordning nr 1013/2006 fastställs i denna förordning de förfaranden och kontrollsystem som ska användas för avfallstransporter, beroende på avfallets ursprung, destination och transportväg, det slags avfall som transporteras samt den typ av behandling som avfallet ska genomgå på destinationsorten.
- 6 Det följer av artikel 3.2 a i förordning nr 1013/2006 att transporter av avfall avsett för återvinning som anges i förteckningen i bilaga III eller III B till förordningen ska omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i förordningens artikel 18, om mängden transporterat avfall överstiger 20 kilogram.
- 7 I bilaga III till förordning nr 1013/2006 återfinns, under underrubriken ”Den ’gröna’ avfallsförteckningen”, bland annat det avfall som räknas upp i bilaga IX till konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av riskavfall, antagen i Basel den

22 mars 1989 och godkänd på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993 (EGT L 39, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 20, s. 202) (nedan kallad Baselkonventionen).

- 8 I bilaga IX till Baselkonventionen anges att avfall som finns upptaget i denna bilaga i princip inte omfattas av artikel 1.1 a i denna konvention och således i princip inte anses utgöra "farligt avfall" i den mening som avses i konventionen.
- 9 I bilaga IX till Baselkonventionen återfinns under förteckning B 1010 "Avfall av metaller och metallegeringar i metallisk, icke-spridbar form", som bland annat omfattar skrot av järn eller stål, skrot av krom, koppar, nickel, aluminium, zink och tenn.
- 10 I artikel 18 i förordning nr 1013/2006, som har rubriken "Avfall som skall åtföljas av viss information", föreskrivs följande:

"1. Avfall som avses i artikel 3.2 och 3.4, och som är avsett för transport skall omfattas av följande förfaranderegler:

- a) I syfte att underlätta spårningen av sådana avfallstransporter skall den person under avsändarlandets jurisdiktion som organiserar transporten se till att avfallet åtföljs av det dokument som återfinns i bilaga VII.
- b) Det dokument som återfinns i bilaga VII skall undertecknas av den person som organiserar transporten innan transporten äger rum samt undertecknas av återvinningsanläggningen eller laboratoriet och mottagaren vid det tillfälle då avfallet tas emot.

2. Det avtal som avses i bilaga VII mellan den person som organiserar transporten och mottagaren av avfallet för återvinning skall ha verkan när transporten inleds och skall, om avfallstransporten eller avfallsåtervinningen inte kan fullföljas som det var avsett eller om den genomförts som en olaglig transport, omfatta en skyldighet för den person som organiserar transporten eller, om den personen inte kan fullfölja avfallstransporten eller avfallsåtervinningen (t.ex. på grund av insolvens), mottagaren att

- a) återta avfallet eller säkerställa att det återvinns på ett alternativt sätt, och
- b) om så är nödvändigt, säkerställa att det lagras under mellantiden.

Den person som organiserar transporten eller mottagaren skall på begäran av den berörda behöriga myndigheten tillhandahålla en kopia av avtalet.

3. För inspektions-, efterlevnads-, planerings- och statistiksyften får medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning begära uppgifter enligt punkt 1 om transporter som omfattas av denna artikel.

4. De uppgifter som anges i punkt 1 skall behandlas konfidentiellt om det krävs enligt gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning."

- 11 Enligt artikel 20.2 i förordning nr 1013/2006 ska bland annat den person som organiserar transporten och mottagaren under minst tre år räknat från den dag då transporten inleds bevara information som tillhandahålls i enlighet med artikel 18.1 i förordningen.

- 12 Det transportdokument som återfinns i bilaga VII till förordning nr 1013/2006 är utformat på följande sätt:

BILAGA VII

INFORMATION SOM SKALL MEDFÖLJA VID TRANSPORT AV AVFALL ENLIGT ARTIKEL 3.2 OCH 3.4

Fraktinformation (1)

1. Person som organiserar transporten: Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: E-post: Fax:		2. Importör/mottagare: Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: E-post: Fax:	
3. Faktisk kvantitet: kg: liter:		4. Faktiskt datum för transporten:	
5 a) (2) 1:a transportör: Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: Fax: E-post: Transportmedel: Avslutningsdag: Underskrift:		5 b) 2:a transportör: Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: Fax: E-post: Transportmedel: Avslutningsdag: Underskrift:	
5 c) 3:e transportör: Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: Fax: E-post: Transportmedel: Avslutningsdag: Underskrift:			
6. Avfallsproducent (2) Ursprunglig(a) producent(er), ny(a) producent(er) eller insamlare: Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: E-post: Fax:		8. Återvinningsmetod (eller i förekommande fall, bortskaffningsmetod i fräga om sådant avfall som avses i artikel 3.4): R-kod/D-kod:	
7. Återvinningsanläggning ☐ Laboratorium ☐ Namn: Adress: Kontaktperson: Tfn: E-post: Fax:		9. Avfallens gängse beteckning:	
10. Avfallens identifieringskod (5) / relevant kod: i) Baselkonventionens bilaga IX: ii) OECD (om annan än i): iii) EG:s avfallskatalog: iv) Nationell kod:			
11. Berörda staten/länder:			
Export/avsändare		Transit	
		Import/mottagare	
12. Intyg från den person som organiserar transporten: Jag försäkrar härmed att ovanstående uppgifter är fullständiga och korrekta. Jag försäkrar vidare att bindande skriftliga avtal har skötts med mottagaren (krävs inte för avfall som avses i artikel 3.4): Namn: Datum: Underskrift:			
13. Underskrift av mottagaren vid mottagandet av avfallet: Namn: Datum: Underskrift:			
NEDANSTÅENDE SKALL FYLLAS I AV ÅTERVINNINGSANLÄGGNINGEN ELLER AV LABORATORIET:			
14. Transporten mottagen vid återvinningsanläggning ☐ eller laboratorium ☐		Mottagen kvantitet: kg: liter:	
Namn: Datum: Underskrift:			

(1) Information som skall medfölja vid transport av grönt avfall avsett för återvinning eller avfall avsett för laboratorieanalys enligt förordning (EG) nr 1013/2006.
 (2) Om transportörerna är fler än tre, bifoga uppgifter i enlighet med tillägg 5a-5c.
 (3) När den person som organiserar transporten varken är producenten eller insamlaren skall uppgift lämnas om producenten eller insamlaren.

Nationell rätt

- 13 Enligt de uppgifter som Verwaltungsgericht Mainz har lämnat till domstolen åtnjuter affärshemligheter skydd med stöd av 12 § om frihet att bedriva näringsverksamhet, i förening med 14 § om äganderätt i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland) (nedan kallad grundlagen). Vidare följer av praxis från författningsdomstolen (Bundesverfassungsgericht) att ett företags leveranskällor utgör affärshemligheter som omfattas av grundlagsskyddet.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 14 Interseroh är ett dotterbolag till bolaget Interseroh SE, ett av de ledande bolagen i Europa inom insamling, behandling och handel med återvinningsbart material, såsom järnskrot, pappersvaror, plastavfall och trävaror. Interseroh SE har cirka 2 000 anställda på ett hundratal anläggningar i 13 olika länder.
- 15 I egenskap av handlare säkerställer Interseroh alla leveranser oavsett storlek av metallskrot av olika kvalitet till sina kunder. Kunderna utgörs av stålverk, gjuterier och metallindustrin.

- 16 Härvid utövar Interseroh sin verksamhet enbart i egenskap av "mellanhandlare" ("Streckenhändlerin"). Kännetecknande för denna särskilda handelsform är att handlaren köper varan hos producenten eller insamlaren och säljer den sedan vidare utan att själv fysiskt ta befattning med varan. Avtal upprättas enbart mellan handlaren och producenten samt mellan handlaren och mottagaren.
- 17 De olika typer av metaller som Interseroh handlar med har ansetts utgöra "avfall" som omfattas av kod B 1010 enligt Baselkonventionen, som återfinns i bilaga IX i denna konvention, och följaktligen av den "gröna" avfallsförteckningen i bilaga III till förordning nr 1013/2006. Gränsöverskridande transport av sådana metaller omfattas således av informationskraven i artikel 18 i denna förordning.
- 18 Den som organiserar transporten, i förevarande fall bolaget Interseroh, är enligt SAM tvungen att, i enlighet med artikel 18.1 a i förordning nr 1013/2006, se till att avfallet under transporten åtföljs av transportdokumentet. Enligt artiklarna 18.1 b och 20.2 i förordning nr 1013/2006 ska mottagaren underteckna detta dokument och bevara det under minst tre år.
- 19 En praktisk följd av denna tolkning är att en handlare i Interserohs situation är tvungen, med hänsyn till de uppgifter som måste anges i fält 6 i detta dokument, att för sina kunder röja sina leveranskällor. Dessa kunder har därmed möjlighet att kontakta producenten eller insamlaren av avfallet direkt och kan för framtiden teckna avtal utan att använda sig av mellanhandlarens tjänster.
- 20 Interseroh anser att skyldigheten att röja bolagets leveranskällor för sina kunder strider mot rätten till skydd för affärshemligheter och utgör ett allvarligt hinder för utövandet av verksamheten som mellanhandlare. Vidare orsakar denna skyldighet ekonomisk skada, eftersom uppgifterna angående leveranskällorna utgör en väsentlig del av dess kompetens och rörelsens värde. Interseroh har redan förlorat flera kunder på grund av skyldigheten att röja sina leveranskällor.
- 21 Bolaget beslutade därför beträffande flera avfallstransporter att ange sig självt som producent eller insamlare i fält 6 i transportdokumentet eller att inte fylla i detta fält. Eftersom den verkliga producentens eller insamlarens identitet framgår av leveranssedeln och vägningsintyget, vilka också ska åtfölja transporten och företes vid kontroll, inleddes rättsliga förfaranden gentemot Interserohs verkställande direktör på grund av att det var uppenbart att leveranssedeln och vägningsintyget inte överensstämde med fält 6 i transportdokumentet.
- 22 Detta var i synnerhet fallet i samband med en fordonskontroll på motorväg A3 i närheten av Montabaur den 7 maj 2009. I beslut av den 5 augusti 2009 påförde SAM således Interserohs verkställande direktör böter på 150 euro. Efter en begäran om omprövning av detta beslut, handläggs ärendet för närvarande av Staatsanwaltschaft Mainz (allmänna åklagarmyndigheten i Mainz).
- 23 Interseroh väckte följaktligen den 18 december 2009 talan vid Verwaltungsgericht Mainz och yrkade fastställelse av att bolaget i egenskap av mellanhandlare inte är skyldigt att ange avfallsproducenten i fält 6 i transportdokumentet.
- 24 Verwaltungsgericht Mainz har anfört att det enligt 12 § i förening med 14 § i grundlagen i princip föreskrivs att uppgifter om avfallsproducenten ska behandlas konfidentiellt, eftersom det är allmänt vedertaget att ett företags leveranskällor utgör affärshemligheter som omfattas av skyddet för grundläggande rättigheter.
- 25 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgericht Mainz att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
 - "1) Gäller artikel 18.4 i [förordning nr 1013/2006] även för de personer som är delaktiga i transportförfarandet?
 - 2) För det fall denna fråga ska besvaras nekande, medför unionens primärrätt om skydd för affärshemligheter en inskränkning av räckvidden av artikel 18.1 i nämnda förordning?

- 3) För det fall fråga 1 ska besvaras jakande, medför artikel 18.4 i nämnda förordning en inskränkning med hänsyn till skyddet för affärshemligheter av den skyldighet som enligt 18.1 åligger personer som organiserar transporten att även i förhållande till mottagaren av avfallet ange avfallsproducenten eller avfallsinsamlaren i det dokument som återfinns i bilaga VII?
- 4) För det fall fråga 3 ska besvaras jakande, är graden av inskränkning beroende av en intresseavvägning i det enskilda fallet (mellan berörda affärsintressen å ena sidan och miljöskyddet å den andra)?

Prövning av tolkningsfrågorna

- 26 Verwaltungsgericht Mainz har konstaterat att artikel 18.1 i förordning nr 1013/2006 i princip innebär en skyldighet för den person som organiserar en sådan avfallstransport som omfattas av denna bestämmelse att fullständigt fylla i transportdokumentet och överlämna det till mottagaren av transporten för underskrift och bevarande. Denna skyldighet medför att avfallsproducentens identitet röjs för mottagaren av transporten, vilket potentiellt kan få negativa följder för en mellanhandlare i Interserohs situation, såsom beskrivits i punkterna 20 och 21 i denna dom.
- 27 Mot denna bakgrund vill Verwaltungsgericht Mainz få klarhet i huruvida en mellanhandlare, såsom den aktuella sökanden, som organiserar avfallstransporter, antingen kan åberopa artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006, som gör det möjligt att under vissa omständigheter behandla uppgifter konfidentiellt, eller en allmän princip i unionsrätten, såsom principen om skydd för affärshemligheter, för att undvika att genom transportdokumentet röja avfallsproducentens identitet för mottagaren av transporten.
- 28 Det framgår av begäran om förhandsavgörandet och av yttranden som ingetts till domstolen att alla de aktuella transporterna avser råvaror såsom metall av olika kvalitet som mellanhandlaren köper och säljer vidare. Avfallet omfattas av "gröna" förteckningen rörande ofarligt avfall.

Den första, den tredje och den fjärde frågan

- 29 Verwaltungsgericht Mainz har ställt den första, den tredje och den fjärde frågan, vilka ska besvaras gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att bestämmelsen medger att en mellanhandlare som organiserar avfallstransporter, för mottagaren av transporten, underlåter att röja identiteten på avfallsproducenten, när sådan sekretess är nödvändig för att skydda mellanhandlarens affärshemligheter.
- 30 I artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 föreskrivs att de uppgifter som avses i artikel 18.1, det vill säga de uppgifter som ska anges i transportdokumentet, ska behandlas konfidentiellt, om det krävs enligt gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning.
- 31 När det gäller identiteten på de personer som kan omfattas av sekretessskyldigheten enligt artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006, följer det av en lexikalisk och systematisk tolkning av bestämmelsen att den däri föreskrivna sekretessskyldigheten kan gälla alla personer som förfogar över de berörda uppgifterna. Detta omfattar såväl de avsändande och mottagande myndigheterna som samtliga fysiska och juridiska personer som är delaktiga i avfallstransporten.
- 32 Enligt ordalydelsen i artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 görs det inte någon åtskillnad mellan de personer som kan förfoga över de berörda uppgifterna, och bestämmelsen innehåller särskilt inte någon hänvisning till artikel 18.3 i förordning nr 1013/2006, som specifikt berör myndigheter.
- 33 Det går dock även att utläsa av artikel 18 i förordning nr 1013/2006 att den i punkt 4 föreskrivna sekretessskyldigheten inte kan hindra ett utbyte av sådana uppgifter som avses i bilaga VII till denna förordning mellan de företag som deltar i ett transportförfarande.

- 34 För det första uppställer artikel 18.1 a i förordning nr 1013/2006 krav på upprättandet av ett transportdokument som måste åtfölja varje transport som omfattas av denna bestämmelse. Den som organiserar en sådan transport är således skyldig att bland annat fylla i fält 6 i transportdokumentet, vilket återfinns i förordningens bilaga VII, och där ange namnet på avfallsproducenten.
- 35 För det andra föreskrivs i artikel 18.1 b i förordning nr 1013/2006 att transportdokumentet ska undertecknas av såväl den som organiserar transporten som mottagaren av densamma. I artikel 20.2 i denna förordning åläggs vidare såväl den som organiserar transporten som mottagaren av densamma att bevara de uppgifter som avses i artikel 18.1 i denna förordning under minst tre år räknat från den dag då transporten inleds.
- 36 Dessa bestämmelser medför således att mottagaren av transporten nödvändigtvis erhåller alla uppgifter som angetts i transportdokumentet. Mottagaren får därmed kännedom om avfallsproducenten, eftersom denne, i enlighet med kraven i bilaga VII till förordningen, ska anges i fält 6 i detta dokument.
- 37 En eventuell sekretesskyldighet enligt artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 kan inte ha någon inverkan i detta hänseende, eftersom, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 50 i sitt förslag till avgörande, frågan om en konfidentiell behandling av uppgifter i transportdokumentet inte uppkommer förrän efter denna handling har upprättats och utväxlats. Artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 kan endast tillämpas om uppgifterna dessförinnan faktiskt har angetts i transportdokumentet i enlighet med föreskrifterna i artikel 18.1 jämförd med bilaga VII till denna förordning.
- 38 I likhet med vad generaladvokaten påpekade i punkt 64 i sitt förslag till avgörande, begränsas räckvidden av en sådan sekretesskyldighet nödvändigtvis till att avse förbindelser mellan personer som har tillgång till transportdokumentet – det vill säga behöriga administrativa myndigheter och de personer som deltagit i transporten – och personer som har ställning av tredje man i förhållande till transporten.
- 39 Denna tolkning stöds av lydelsen i artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006, vilken uttryckligen stadgar att de uppgifter som anges i transportdokumentet ska ”behandlas konfidentiellt” och inte innehåller något hypotetiskt undantag från skyldigheten att ange alla erforderliga uppgifter i transportdokumentet. Tolkningen stöds även av fotnot nr 3 i bilaga VII till denna förordning, i vilken det påpekas att uppgifter om producenten eller insamlaren ska anges när den person som organiserar transporten varken är producenten eller insamlaren.
- 40 Den första, den tredje och den fjärde frågan ska följaktligen besvaras på följande sätt. Artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att bestämmelsen inte medger att en mellanhandlare som organiserar avfallstransporter underlåter att för mottagaren av transporten röja identiteten på avfallsproducenten, vars identitet ska anges enligt artikel 18.1 jämförd med bilaga VII till denna förordning, trots att sådan sekretess är nödvändig för att skydda mellanhandlarens affärshemligheter.

Den andra frågan

- 41 Den andra frågan har ställts enbart för det fall artikel 18.4 i förordning nr 1013/2006 inte skulle medge att en person som organiserar avfallstransporter underlåter att för mottagaren av transporten röja identiteten på avfallsproducenten. Verwaltungsgericht Mainz har påpekat att grundlagen, såsom framgår av redogörelsen ovan i punkt 13, garanterar skydd för affärshemligheter, bland vilka ingår ett företags leveranskällor. Det finns inte någon tillämplig nationell bestämmelse som gör det möjligt att inskränka de aktuella grundlagsskyddade rättigheterna. Den nationella domstolen vill mot denna bakgrund få klarhet i huruvida affärshemligheter är skyddade enligt unionens primärrätt genom en inskränkning av räckvidden av artikel 18.1 i förordning nr 1013/2006.

- 42 Denna fråga ska förstås på så sätt att Verwaltungsgericht Mainz vill få klarhet i huruvida artikel 18.1 i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att bestämmelsen, med avseende på avfallstransporter inom den artikelns tillämpningsområde, innebär en skyldighet för en mellanhandlare att fylla i fält 6 i transportdokumentet och överlämna dokumentet till mottagaren, utan att det föreligger någon möjlighet att inskränka räckvidden av denna skyldighet med stöd av en rätt till skydd för affärshemligheter.
- 43 Artiklarna 15.1, 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna rör fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet respektive rätt till egendom. Vidare följer av fast rättspraxis att såväl rätten att fritt utöva näringsverksamhet som rätt till egendom ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten (se dom av den 5 oktober 1994 i mål C-280/93, Tyskland mot rådet, REG 1994, s. I-4973, punkt 78, svensk specialutgåva, volym 15, s. I-171, av den 10 juli 2003 i de förenade målen C-20/00 och C-64/00, Booker Aquaculture och Hydro Seafood, REG 2003, s. I-7411, punkt 68, av den 12 juli 2005 i de förenade målen C-154/04 och C-155/04, Alliance for Natural Health m.fl., punkt 126, och av den 6 december 2005 i de förenade målen C-453/03, C-11/04, C-12/04 och C-194/04, ABNA m.fl., REG 2005, s. I-10423, punkt 87). Av fast rättspraxis följer vidare att skyddet för affärshemligheter utgör en allmän princip i unionsrätten (se dom av den 14 februari 2008 i mål C-450/06 Varec, REG 2008, s. I-581, punkt 49 och där angiven rättspraxis).
- 44 Domstolen erinrar om att även om skyldigheten att uppge namnet på avfallsproducenten för mottagaren av en avfallstransport utgör ett åsidosättande av skyddet för en mellanhandlares affärshemligheter, kan ett sådant konstaterande inte leda till en inskränkning av tillämpningsområdet för en klar och ovillkorlig bestämmelse i sekundärrätten.
- 45 Såsom framgår av redogörelsen i punkterna 33–40 i denna dom, leder den mekanism för administrativ övervakning som inrättats genom artikel 18 i förordning nr 1013/2006 med nödvändighet till att mottagaren av transporten får kännedom om avfallsproducenten och att något undantag med stöd av förordningens ordalydelse inte är möjligt.
- 46 Ett oberättigat åsidosättande av skyddet för affärshemligheter skulle, om det antas vara fastställt, i sådana fall inte kunna begränsa räckvidden av artikel 18 i förordning nr 1013/2006 utan skulle påverka denna bestämmelses giltighet. Verwaltungsgericht Mainz har emellertid inte ställt någon fråga till domstolen angående giltigheten av artikel 18 i förordning nr 1013/2006 eller ens framfört några tvivel i detta hänseende, och domstolen förfogar inte över tillräckliga faktiska omständigheter för att kunna bedöma giltigheten av denna bestämmelse.
- 47 Den andra frågan ska således besvaras på följande sätt. Artikel 18.1 i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att bestämmelsen, i förhållande till en avfallstransport inom dess tillämpningsområde, innebär en skyldighet för en mellanhandlare att fylla i fält 6 i transportdokumentet och överlämna dokumentet till mottagaren, utan att det föreligger någon möjlighet att inskränka räckvidden av denna skyldighet med stöd av en rätt till skydd för affärshemligheter.

Rättegångskostnader

- 48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 308/2009 av den 15 april 2009, ska tolkas så, att bestämmelsen inte medger att en mellanhandlare som organiserar avfallstransporter underlåter att för mottagaren av transporten röja identiteten på avfallsproducenten, vars identitet ska anges enligt artikel 18.1 jämförd med bilaga VII till denna förordning, trots att sådan sekretess är nödvändig för att skydda mellanhandlaren affärshemligheter.
- 2) Artikel 18.1 i förordning nr 1013/2006, i dess lydelse enligt förordning nr 308/2009, ska tolkas så, att bestämmelsen, med avseende på avfallstransporter inom den artikelns tillämpningsområde, innebär en skyldighet för en mellanhandlare att fylla i fält 6 i det dokument som återfinns i bilaga VII till förordning nr 1013/2006, i dess lydelse enligt förordning nr 308/2009, och överlämna dokumentet till mottagaren, utan att det föreligger någon möjlighet att inskränka räckvidden av denna skyldighet med stöd av en rätt till skydd för affärshemligheter.

Underskrifter